

இதழ் 23 | நவம்பர் | 2020

தாயகம்

மாவீரர் தோற்பதில்லை;
மலரும் தமிழீழம்

உள்ளே

தமிழீழ மாவீரர் நாள்
சிறப்பிதழ்

தாயகம்

இதழ்-23

வெளியீடு : தமிழர் கழகம்

மாவீரர் தோற்பதில்லை; மலரும் தமிழீழம்

ஈழ விடுதலையில் அக்கறை உள்ளவர்களாகக் காட்டிக் கொண்ட திராவிடர்கள் இன்று தம் உண்மை முகத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளச் செய்திருக்கின்றனர். உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழர்கள் மாவீரர் நாள் கொண்டாடும் வேளையில் தமிழ்நாட்டுத் திராவிடர்கள் மற்றொரு மாவீரர் நாள் கொண்டாடுகின்றனர்.

இந்தியாவில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இட ஒதுக்கீட்டிற்கு ஏதம் வந்த போது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று பெரியார் தலைமையிலான திராவிடர் கழகம் போராட்டத்தை நடத்திய நாள் இது என்று அறிவித்து அதை சாதி ஒழிப்பு மாவீரர் நாள் என்று கொண்டாடுகின்றனர்.

இத்தனை ஆண்டுகள் இந்த சாதி ஒழிப்பு
மாவீரர் நாளைக் கொண்டாடவில்லையே;
இப்போது மட்டும் ஏன் இந்த அக்கறை?
காரணம் இருக்கிறது. எப்படியாவது
தமிழ்நாட்டு அரியணையில் தி.மு.க.வை
அமர்த்தி விட வேண்டும் என்ற அக்கறை தான்.

இந்தியத்தின் பெயரால் பேராயக் கட்சி
தமிழர்களை ஏமாற்றிய போது தமிழ், தமிழ்
உரிமை, தமிழர் ஆட்சி என்று அரசியல்
களத்திற்கு வந்த தி.மு.க.வை தமிழக மக்கள்
பேரார்வத்தோடு வரவேற்று மிகக் குறுகிய
காலத்திலேயே ஆட்சியில் அமர வைத்தனர்.
இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் இறுதியில் தி.மு.க.
இரண்டகம் செய்திருந்த போதும் பேராயத்தை
வீழ்த்த வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பு
அக்கட்சியையே ஆட்சியில் அமரச் செய்தது.
இந்தி எதிர்ப்புப் போரால் தாங்கள் ஆட்சிக்கு
வரவில்லை. பேராயக் கட்சியின் தவறான

பொருளியல் கொள்கைகளும் தாங்கள் ஏற்படுத்திய கூட்டணியும்தான் வெற்றிக்குக் காரணம் என்று பின்னாளில் தி.மு.க.வினர் எழுதவும் பேசவும் செய்தனர். தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களின் இன உணர்வே தம் ஆட்சிக்குக் காரணம் என்பதை வெளிப்படுத்துவதில் கூட திராவிடர்களுக்கு இருந்த ஒவ்வாமை அது.

ஆட்சியில் அமர்ந்த பின்னர் 'தேனெடுத்து புறங்கை நக்கிய'தால் ஏற்பட்ட உட்பகையால் மலையாள நடிகர் ம.கோ.இரா தனிக்கட்சி தொடங்கினார். அந்தத் தனிக்கட்சியை அதுவரை தாம் எதிர்த்து வந்த பேராயக் கட்சியின் செல்லப் பிள்ளை ஆக்கினார்.

இந்தியத்திடமிருந்து தப்பிக்க திராவிடத்தை அரியணையில் அமர்த்திய தமிழர்களுக்கு இருந்த புரட்சி மயக்கம், பொன்மனச் செம்மலை விட்டால் கதியில்லை என்று எண்ண வைத்தது.

திராவிடத்தின் பெயரால் இந்தியத்தின்

ஆளுமையை நிலை நிறுத்தும் பணியை
செவ்வனே செய்தார் மலையாள ம.கோ.இரா.
தமிழ் - தமிழர் என்று திரைப்படங்களில் புரட்சி
செய்த மலையாள ம.கோ.இராவை மலையாளி
என்று அடையாளம் காட்டிப் புறக்கணிக்கச்
சொன்னது திராவிட முன்னேற்றக்
கழகமேதான். அந்த மலையாளியின்
அமைச்சராக இருந்த அடிப்பொடி ஒருவன்
தி.மு.க.வின் (திருக்குவளை முத்துவேலர்
கருணாநிதி) தெலுங்கு மரபைக்
கிளறியவுடன் தம்
வாயை மூடிக் கொண்டது தி.மு.க.

அண்மைக்காலம் வரை கோவையில்
மலையாளிகளின் ஆளுமைக்கெதிராக தமிழ்
மக்களை அணி திரட்டிப் போராடிய திராவிடர்
கட்சி ஒருபோதும் கோவையின் தெலுங்கு
ஆளுமைக்கெதிராகப் போராடியதில்லை
என்பதை இங்கு நாம் நினைவில் கொள்ள

வேண்டும். அவ்வாறு போராடிய ஒருவர்
தெலுங்கு மரபினர் என்பது தெரிந்த பின்னர்
அவர் நடத்திய மலையாளிகளுக்கெதிரான
போராட்டங்களும் மங்கிப் போய் விட்டதையும்
கூர்ந்து கவனித்தால் தெளியும்.

வெள்ளையனுக்கெதிராக இந்தியம் -
இந்தியத்தை விரட்ட திராவிடம் - என்று
வெவ்வேறு துணையாற்றல்களை நம்பிக்
கெட்ட தமிழ்நாட்டுத் தமிழினம் தன்னை
உணர்ந்து கொள்ள காலம் வாய்ப்பளித்தது.
நம் சேய் நிலம் என்று கருதப்படும் தாய்
நிலமாம் தமிழீழ மக்களின் உறுதி மிக்க
விடுதலைப் போராட்டம் தமிழ் மக்களின்
கண்களைத் திறந்து விட்டது.

அங்கும் இட ஒதுக்கீட்டுப் போராட்டம்தான்
தொடக்கமாக இருந்தது. தரப்படுத்தல்
என்ற பெயரில் தமிழர்களின் கல்வியும்
பணிவாய்ப்பும் பறிக்கப்பட்ட போது

அதற்கெதிராக எழுந்த போராட்டத்தின் இறுதி

வடிவமே அந்நாட்டின்

விடுதலைப் போராட்டமாகும்.

தமிழீழத்தில் அமைதி வழியில் தமிழீழ
விடுதலைப் போர் தொடங்கிய காலத்தில்
கொடுங்கருவிகளோடு அதை எதிர்கொண்ட
சிங்களத்திற்கெதிராகக் கருவி வழிப்
போர் எழுபதுகளின் இறுதியில் தோற்றம்
கொண்டது. அக்கருவி வழிப் போரின்
பின்தளமாக நம் தமிழகம் விளங்கவும்
வாய்ப்பேற்பட்டது. தமிழீழ மக்கள் சிங்களப்
படையால் கொன்று குவிக்கப்பட்ட போது
அவர்களுக்குக் காவல் அரணாக எழுந்து
நின்றது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்
இயக்கமாகும். புலிகளின் பெரும்பாய்ச்சல்
சிங்களத்தை வெருட்டியது.

தமிழ் மக்களுக்கு ஊக்கமூட்டியது.

தம் விடுதலைக்கு அங்காந்து கிடந்த
தமிழ் மக்களுக்கு விடுதலைப் புலிகளின்
போராட்டம் நம்பிக்கை அளித்தது.
கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், ஆதித்தனார்
போன்றோர் தமிழ்நாட்டு விடுதலைக்
கருத்தியலை விதைத்திருந்தாலும் அது
மக்களைச் சென்றடையவில்லை. ம.பொ.சி.
பேசிய தமிழ்த் தேசியமோ பேராயத்தின்
குரலாகக் கணிக்கப்பட்டதேயன்றி
தமிழர்க்கான விடுதலைக் குரலாக எண்ண
வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவில்லை.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின்
தென்மொழி இயக்கத்தினர் மட்டுமே
தமிழ்நாட்டு விடுதலை என்ற கருத்தியலை
இந்திய, திராவிட கருத்தியல்களுக்கூடாகத்
தொடர்ந்து விதைத்து வந்தனர். மொழி,
இனம், நாடு என்ற மூன்று அடிப்படைகளோடு
தென்மொழி இயங்கி வந்ததால் தனித்தமிழ்

பற்று கொண்ட தமிழ்ப் புலமை மிக்கோரின்
இயக்கமாகவே தென்மொழி விளங்கியது.

இந்நிலையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின்
தொடக்க நிலை ஆதரவாளர்களாகத்
தென்மொழி இயக்கமும், திராவிடர்
இயக்கத்திலுள்ள தமிழ்நாட்டு விடுதலை
விரும்பிகளும் அமைந்தனர். ஃஇல் தமிழர்கள்
மீது சிங்களம் நடத்திய படுகொலை அரசியல்
தமிழக மக்களின் அருளுள்ளத்தை தமிழீழ
மக்கள்பால் செலுத்தியது. தமிழகத்தில்
இயங்கி வந்த அனைத்துக் கட்சியும் ஈழ
விடுதலை அரசியல்பால் ஈர்க்கப்பட்டன.

இந்தியக் கட்சிகள் இந்திய நலனுக்கு ஒரு
சிறிதும் ஊறு நேரா வண்ணம் ஈழ அரசியலைக்
கையாண்டனர். இந்திய தேசியப் பேராயம்,
இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் ஆகியன
ஈழமக்கள் மீதான படுகொலைகளைக்

கண்டிப்பதோடு நிறுத்திக் கொண்டனர். ஈழ
விடுதலை என்ற கோரிக்கையை அவர்கள்
ஏற்கவில்லை என்பதோடு
எதிர்க்கவும் செய்தனர்.

தமிழ், தமிழர் உரிமை என்று முழங்கி
வேருக்கு வெந்நீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்த
திராவிடர்களோ தமிழ்நாட்டில் அப்படியொரு
விடுதலைப் போராட்டம் நடந்து விடக்
கூடாது என்ற விழிப்போடு ஈழ விடுதலைப்
போராட்டத்தை ஆதரித்தனர். ஈழத்திற்கு
விடுதலை வேண்டும்; தமிழகத்திற்கு
வேண்டாம் என்பது அவர்களின் கருத்தாக
இருந்தது. இந்திய அரசு இலங்கைக்கு
படையை அனுப்பி சிங்களத்தை வீழ்த்தி
தமிழீழத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று
கோரியது திராவிடம். கிழக்கு வங்காளத்தை
வங்காள தேசமாக உருவாக்கியதைப் போல்
தமிழீழத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற

கோரிக்கையை எழுப்பியது திராவிடம்.
அவ்வாறு உருவாகும் தமிழீழம் இந்தியாவுக்கு
நல்ல துணையாக இருக்கும் என்று
இந்தியாவுக்கு ஆசை காட்டவும் செய்தது.

திராவிடத்தின் கருத்தை இந்தியா ஏற்றுக்
கொண்டிருந்தால் தமிழர் உரிமையை மீட்டுக்
கொடுத்தது திராவிடர் இயக்கமே என்ற
பெருமை பேசும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கும்;
இந்தியத்தின் நலனைக் காக்கும் கடனை
நிறைவேற்றிய நிறைவும் ஏற்பட்டிருக்கும்.

ஆனால் இந்தியத்திற்குள் இயங்கும்
திராவிடத்தின் எதிர்க்கூறான பூசாரியம்
அக்கோரிக்கையில் மண்ணள்ளிப் போட்டது.
சிங்களமே என்றும் எம் நட்புக்குரியது என்று
ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் காட்டியது.

இந்நிலையில்தான் இந்தியப்
பொதுவுடைமைக் கட்சிக்குள்ளிருந்த
தமிழர்கள் தேசிய இனச் சிக்கலைப் பற்றிய

தேடல்களோடு மார்க்சிய மூலவர்களை
அணுகினர். அவர்களுக்கு முன்பே
அத்தேடலைத் தொடங்கியிருந்தனர்
மார்க்சிய அறிஞர் எசு.என்.நாகராசன்,
பேரறிஞர் குணா போன்றவர்கள். அதன்
விளைவே தமிழ்நாடு பொதுவுடைமைக் கட்சி
(மா.இ.லெ.), திலீபன் மன்றம், தமிழ்த்தேசப்
பொதுவுடைமைக் கட்சி போன்றவையாகும்.

திராவிடர் இயக்கத்துக்குள்ளும் தமிழ்நாட்டு
விடுதலை முழக்கம் மீண்டும் முழங்க
வேண்டிய தேவை குறித்த தருக்கங்கள்
நடந்தன. அதன் விளைவாக தமிழின
விடுதலைக் கழகம் போன்ற இயக்கங்கள்
திராவிட இயக்கங்களிலிருந்து தோற்றம்
கொண்டன. இந்தியக் கூட்டாட்சி குறித்து
இன்று வரை சிந்தித்து வரும் அறிஞர்
ஆனைமுத்து, பேராசிரியர் சாலை
இளந்திரையனார்,

வழக்கறிஞர் தி. இராமதாசு போன்ற திராவிட
இயக்கத்திலிருந்து வந்தவர்களும், அறிஞர்
எசு.என். நாகராசன், தோழர் தமிழரசன், புலவர்
கலியபெருமாள் போன்ற பொதுமையர்களும்
பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் தனித்தமிழ்
இயக்கத்தினரும் சேர்ந்து தமிழக மக்கள்
விடுதலைக் கூட்டணியை நிறுவி
நடையிடத் தொடங்கினர்.

திராவிடர்கள் இந்தியப் படைகள் தமிழீழத்தை
உருவாக்க வேண்டும் என்று முழங்கிக்
கொண்டிருந்த நேரத்தில் பொதுமையர்களும்,
தனித்தமிழ் இயக்கத்தினரும், திராவிடர்
இயக்கத்திலிருந்து மீண்டு வந்தவர்களும்
ஈழ விடுதலைக்கு உண்மையான ஆதரவு
தமிழக மக்கள் விடுதலைப் போராட்டமே
என்று முழங்கினர். ஒரே நேரத்தில் இரண்டு
நாடுகளிலும் உள்ள தமிழ்மக்கள் தத்தம்
விடுதலைக்குப் போராடுவது தம் ஆற்றல்களை

ஒருங்கிணைக்கப் பயன்படுவதோடு
அல்லாமல் எதிரியைப் பிரித்து
நிலைகுலையச் செய்ய இயலும்
என்று கருதினர்.

ஆனால், இந்திய நலனை நெஞ்சில்
நிறுத்திய வஞ்சகத் திராவிடர்கள் முதலில்
தமிழீழம்; பின்னர் தமிழ்நாடு என்று மடை
மாற்றினர். தமிழ்நாடு தமிழீழ விடுதலைப்
போரின் பின்னால் ஓடி ஓடிக் களைத்தது.
கால்நூற்றாண்டு மடை மாற்றத்திற்குப்
பின்னர் இறுதிப் போரில் சிங்களத்திற்கு
ஆதரவாக இந்தியாவும், இந்தியாவுக்கு
எதிராக தமிழ்நாட்டில் எந்தவித எழுச்சியும்
ஏற்பட்டு விடாதவாறு திராவிடமும்
செயல்பட்டதால் தமிழீழப் போராட்டம்
தொடக்கப் புள்ளிக்கே
வந்து சேர்ந்திருக்கிறது.

இலட்சக்கணக்கான மக்களையும்
 போராளிகளையும் பலிகொடுத்து தமிழீழம்
 பின்னடைவைச் சந்தித்திருக்கிறது. தமிழீழ
 மக்களின் காவல் அரணாகத் திகழ்ந்த
 தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இன்று
 முறியடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதைச் செய்தது இந்தியா என்ற
 உண்மையைத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள்
 உணர்ந்து கொண்டார்கள். துணை போனது
 திராவிடம் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்து
 கொண்டார்கள். தமிழ்நாட்டு அரியணை

என்ற சிற்றரசைக் காக்க வேண்டி தமிழீழப்
பேரரசைக் காட்டிக் கொடுத்து அழித்தது
திராவிடம் என்ற உண்மையை உணர்ந்து
கொண்டார்கள் தமிழர்கள். இந்தியம்,
திராவிடம் ஆகியவற்றுக்கு உண்மையான
மாற்று தமிழ்த் தேசியம்
என்று தெளிவு பெற்றார்கள்.

எனவே, எழுச்சி பெற்று வரும் தமிழ்த்
தேசியத்தை உருவாக்கிய பெரும்பணியைச்
செய்தது ஈழ விடுதலைப் போராட்டமே
என்ற எரிச்சல் திராவிடத்திற்கு வந்துள்ளது.
ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் அங்கு
தொடக்கப்பள்ளிக்கு வந்திருந்தாலும்
தமிழகத்தில் அது தோற்றுவித்த புயல்
வலுப்பெற்று வருவதை அரசியல் அறிந்த
அனைவரும் உணர்வர்.

தமிழ்நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்தை
முறியடிக்க இந்தியாவுக்குள் ஒரு தமிழ்த்

தேசியம் என்ற பொய்மானைக் கட்டவிழ்த்து
விட்டுள்ளது இந்தியா. விடுதலை
வேட்கை கொண்ட மக்களை இந்தியத்
தேர்தல் களத்திற்குள் தள்ளி விட்டுள்ளது.
சென்னை கோட்டையை கைப்பற்றினாலே
தமிழ்த்தேசியம் வெற்றி பெற்றிவிடும் என்ற
பொய்யை வலுவாகப் பரப்பி வருகிறது.

இது சென்னைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றும்
திட்டத்திலிருக்கும் தி.மு.க.விற்குத்
தடையாக உள்ளது. எழுச்சி பெற்று வரும்
தமிழ்த்தேசியம் அன்னியரை அடையாளம்
காண முயன்றதன் விளைவாக தம்
ஆளுமைக்கு சிக்கல் வருவதை உணர்ந்த
திராவிடர்கள் தி.மு.க.வை எப்படியேனும்
ஆட்சியில் அமர்த்தி விடத் திட்டம்
தீட்டுகின்றனர். அதற்கு ஈழ அரசியல்
தடையாக இருப்பதை உணர்ந்தே மாவீரர்
நாள் கடைபிடிப்பதை மடை மாற்றுகின்றனர்.

ஆயினும் தமிழ்நாட்டு விடுதலைப்
போர் உறுதியான தடத்தில் சென்று
கொண்டிருக்கிறது. தமிழீழ விடுதலைப்
போராட்டத்தில் உயிரிழந்த மாவீரர்களே!
பொறுத்திருங்கள். உங்களின் உயிர்க்கொடை
தமிழ்நாட்டு விடுதலைப் போராட்டமாக
மலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப்
போராட்டத்தின் வீச்சு மீண்டும் உங்களை
உயிர்ப்பிக்கும். தமிழீழமும் விடுதலைக்
காற்றை நுகரும்.
வெல்க தமிழ்நாடு!
மலர்க தமிழீழம்!

× _____ ×

மாஹீரர் நாள்

நவம்பர்- 27

தமிழர் கழகம்